

rahvatas esmast, agga siiski läks jul-
geste ja tassa hiljofeste seina, ja sai
warga fätte, kelle õlla peal lambas olli.
Nüüd widi tedda moisa, ja pekseti seäl
rängaste leppideja: witsadega. Kõl mees
sai allati hirmo, siiski ta moisa rehhe
jures noddis rehhepappi tagga kawwa-
laste wilja, mis ikka ommeti tousis. Ei
olnud ennem ello temmaga; sepärast
panuid moisa wannemad tedda liina wan-
gi, kus tedda kange tõle suinuti. Seälgi
wangis, raske tõ jures, sai ta ühhe kaup-
mehhe käest keig suggu kaupa maksu eest
teise hõneste kandma, ja et se kõi kangel
ei olnud egga tedda üksi ei jäetud, siiski
se pettis koer kiskus ka sest ennese poue ja
taske. Se leiti ta jures ja jälle sai mees
hirmo. Kõl olli tal nüüd libbe kä, ha-
kas palluma ja lubbas omma wargi wi-
sid

sid mahhajätta. Sepärast widi tedda
male taggasi, agga parrandamist ep ol-
nud suggu. Tännini ta olli agga wõt-
nud, mis fätte juhtus. Nüüd, kui näg-
gi, et teised keik ta eest kui tuld hoidsid,
hal'as ta ka ukseid ja kirstud rõõwli, wiisi
murdma. Ühhe rikka mehhe wiimse rah-
ha wiis ta õsel aidast ärra; sest aida ukse
kangutas ta wäggise lahti, ja kirsto kane
lõi ta kirmega poleks. Ka se hirmus
wargus ja risuminne sai arwalikkus, ja
nüüd ei tahtnud moisa: wannemad ennem
temmaga tülitseada. Tedda sadeti lohto
alla, ei sest kimpust peastnud ta ennem,
waid rõõwli nühilus olli ta pääl. Kun-
ninga piitsaga pekseti tedda, pääl pandi
jalga, ja widi hopis ärra seina kange
male, kus nisuggused hirmsad wargad ja
rõõwliid kunninga tõle suinutakse, seina
surm